

[Albrechtsen]

Jeg synes, at det, der bør bedømmes ved de forslag, som fremlægges af arbejderpartierne, først og fremmest er, hvilken grad af omfordeling de indeholder, hvor stor social omfordeling de indeholder, hvor kraftig en miljøpolitik de indeholder, i det hele taget ambitionsniveauet rent politisk, hvad indholdet angår. Det er fint nok, at man kan pege på, at der er dækning for udgifterne. Det er ikke så svært, det er ikke hovedproblemet, og det er ikke det, der er det grundlæggende udgangspunkt for debatten.

Det grundlæggende udgangspunkt for debatten er og skal være, hvordan man får løst de sociale problemer, hvordan man får løst miljøproblemerne. Jeg synes ikke, det er så nyttigt med denne formelle diskussion om alle disse modelbalancer.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg er meget enig med hr. Albrechtsen i, at det er indholdet af politikken, der er det afgørende, og det er netop med henblik på at trække diskussionen over på det indholdsmæssige, SF har stillet ændringsforslagene. Det var også det, der var opræk til allerede i første runde, hvor i hvert fald hr. Fogh Rasmussen gerne ville være med til at diskutere indholdet i stedet for. Hr. Collet er lidt mere træg, men o.k., det må da komme.

Jeg skylder hr. Collet en enkelt bemærkning om det med konkurrenceevnen. Vi skal først gøre os klart, hvad konkurrenceevne egentlig er for noget. Jeg tror, hr. Collet har en lidt for begrænset opfattelse af det som noget, der kun har at gøre med erhvervslivets omkostninger. Pålægges erhvervslivet omkostninger, eller forringes deres gevinster, så er det en begrænsning af deres konkurrenceevne, så går det helt elendigt. Men det kommer an på, hvad vi bruger de penge til.

Hvis der f.eks. sker en fæl skærpelse af selskabsbeskatningen som den, den borgerlige regering har gennemført, fra 40 til 50 pct., afhænger den ændrede konkurrencesituation for vores erhvervsliv meget af, hvad man bruger de penge til. Hvis vi fra det offentlige side bruger sådanne penge fornuftigt, f.eks. til at iværksætte forskning, f.eks. til at sørge for den infrastruktur, der skal til, f.eks. til at sørge for uddannelse af faglært arbejdskraft, sådan at man har den, når man skal

producere osv. osv., så kan det vendes til en betydelig fordel for vores erhvervsliv, at det offentlige går ind, og det er faktisk det, der er vores synspunkt.

Vi mener, at samfundet har pligt til at være med til at understøtte en fornuftig erhvervsudvikling. Der er meget erhvervsudvikling, vi ikke kan skrive under på, fordi man producerer underlødige produkter og producerer dem på en måde, som er skadelig både for dem, der arbejder på virksomheden, og for dem, der senere skal bruge produkterne. Men har vi at gøre med gode produkter, som er nødvendige, og som udfylder et vigtigt behov i samfundet, er vi sandelig med på at undersøge den produktion. Det kan meget vel gøres via den offentlige sektor, hvis ikke den private fuldt ud formår det selv.

Agerschou (SF):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at omtale de forslag til bekæmpelse af sygdommen AIDS, SF har stillet til finanslovsforslaget. Det drejer sig om fire styks, og selvfølgelig fire styks, der hænger sammen.

For det første foreslår vi, at der afsættes 15 mill. kr. til forskning i sygdommen AIDS. Det er yderst beskedent. Alene en fortsættelse af de igangværende aktiviteter forudsætter en bevilling på 10 mill. kr., og dertil kommer, at der er påtrængende behov for yderligere forskning. Projekterne ligger der oven i købet i forvejen. Dette ændringsforslag er håndører i sammenligning med de massive menneskelige og økonomiske omkostninger, der forøges for hver dag, der går, før vi finder frem til en vaccine eller en behandling.

For det andet foreslår vi, at der bevilges 1 mill. kr. til Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske og ½ mill. kr. til Danmarks Bløderforening. Det er de to foreninger, der, fordi det tilfældigvis først og fremmest blev deres medlemmer, der fik sygdommen, har gjort den største indsats i bekæmpelsen af den.

Det er i dag sådan, at en stor del af de to foreningers aktiviteter ligger brak, og at de mangler økonomiske ressourcer, fordi så stor en del af det, de foretager sig, går til AIDS-bekæmpelsen. Vi ville ønske, at Folketingets medlemmer ville gøre sig helt klart, hvilken fordel det er, at risikogruppernes egne foreninger er gået ind i et tæt samarbejde med sundhedsmyndighederne. Det har gjort chan-